

खोद लक्ष्मण

October 2015 - Issue 1 - Vol. 1

Activities at Manthan

Independence day
Sports day &
much more...

Home alone
A practical
training at
Manthan

Creative
Corner by
Children &
Knowledge
Arena by
Teachers

Manthan at
a glance

Manthan Vidyashram

Vision

To be an institution of excellence in personality development,

Education and moral values.

To provide competent and all round development for the future citizens of India.

Mission

- Manthan's mission is to:
- Offer a joyful learning experience to children
- Provide Holistic learning to children covering areas such as
 - Intellectual Development
 - Physical Development
 - Emotional Development
- Social and Cultural Development
- Prepare children to lead a happy and purposeful life
- Prepare children to face life and the future with courage, conviction and confidence

Manthan Magazine

Patron

Ms Geetha Narasimhan, Principal

Children Editors

Sitara Rukmani Daniel – IGCSE – Nanda Devi

Sanjana Sukumar – IGCSE – Nanda Devi

Pranav Prabhu – Class VIII - Mandovi

Yasmin Rosammal Daniel – Class VIII - Mandovi

Teacher Editors

Sitara Rukmani Daniel – IGCSE – Nanda Devi

Sanjana Sukumar – IGCSE – Nanda Devi

Pranav Prabhu – Class VIII - Mandovi

Yasmin Rosammal Daniel – Class VIII - Mandovi

Contents

1. Activities @ Manthan	4
a) Ganapathy Homam	4
b) Guru Poornima Celebration	5
c) Math Exhibition	5
d) Sports Day	6
e) Independence Day	7
f) Ganesh Chaturthi Celebration at Manthan	7
2. Creative Corner by Children	8
3. Knowledge Arena by Teachers	19
4. Children who made a difference	22
5. Home alone: a practical training at Manthan	23
6. Artists at work	
7. Manthan at a glance	

Activities at Manthan

Ganapathy Homam at Manthan

Ganapathy Homam at Manthan

Homam is a fire ritual. It is also known as homa or havan or yajna (yagya) or yajana. In Homam, divine presence is invoked into fire using specific procedures. Then materials are offered into fire, along with sacred chants (mantras). The offerings are destined to reach gods. It is worth noting that fire ritual is an ancient practice. Ganapathi Homam was performed on Wednesday 8th July, 2015.

Ganapathi Homam is performed to beget happiness, prosperity and good health. Anyone is desirous of praying to any God to remove any obstacles in any of his plan/ work/

Business /action and also to be victorious in his deeds always pray to Lord Ganesha. Ganapathi Homam can be performed to please Kethu and hence anyone who has Kethu dasa or bhukthi or wishes to appease Kethu can participate in the Homam. Performing Ganapathy Homam once every year gives prosperity, health and wealth.

As per ganesh puran many types of ganapathi Homam can be done: Mahaganapathi Homam, Asthadravya Ganapathi Homam, Sahasra modaka Ganapathi Homam. Performing Maha ganapathi Homam during sankata hara chaturthi is

deemed very special. To perform Ganapathy Homa the following materials are essential. Ghee, Modhaka (a kind of sweet prepared with coconut, gur and rice flour or wheat flour), durva (a kind of grass). Mahaganapathi Homa is performed with Ashta Dravya (a mixture of eight materials) 1.Coconut, 2.Banana, 3.Honey, 4.Sugarcane, 5.Ghee, 6.Modhaka, 7.Jaggery, 8.Puffed rice. During Sankatahara Chaturthi apart from ghee, all varieties of flowers, fruits, sweets, etc., which may count up to 108 dravyas (materials), can be used.

Guru Poornima Celebration

The full moon day in the Hindu month of Ashad (July- August) is observed as the auspicious day of Guru Poornima, a day sacred to the memory of the great sage Maharishi Veda Vyasa. This ancient saint wrote the 18 puranas, Mahabharatha and the Srimath Bhagavatham. Vyasa

even taught Dattatreya, who is regarded as the guru of gurus. On this day, all spiritual aspirants and devotees worship Vyasa in honour of his divine personage and all disciples perform a pooja to their respective gurus. It also heralds the setting in of the much needed rains, as the advent

of cool showers usher in fresh life in the fields.

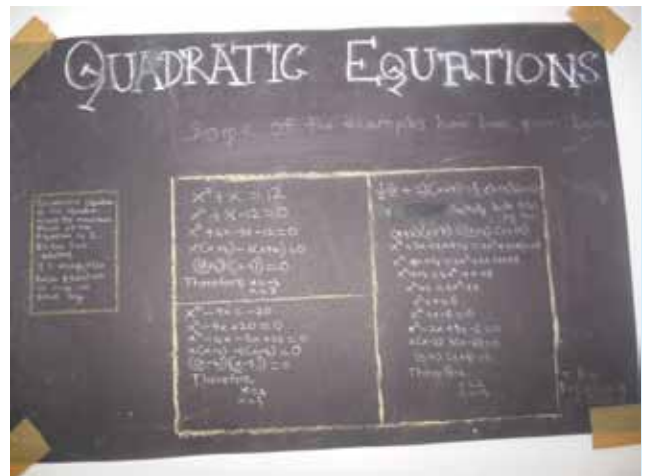
In Manthan the sacred lamp was lit. All the Children assembled in the prayer hall. All the children chanted the slokas and sang religious songs. Thus the pooja was conducted with real devotion and dedication.

Math Exhibition

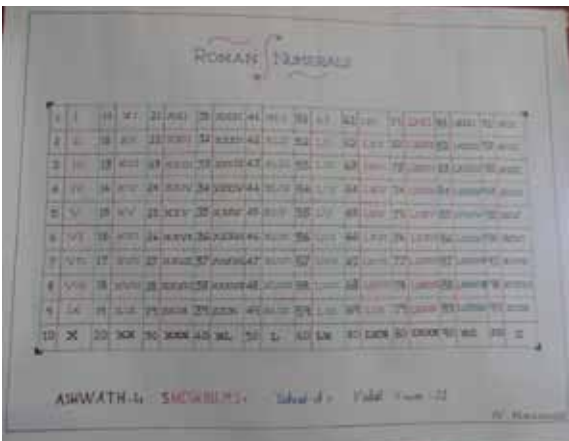
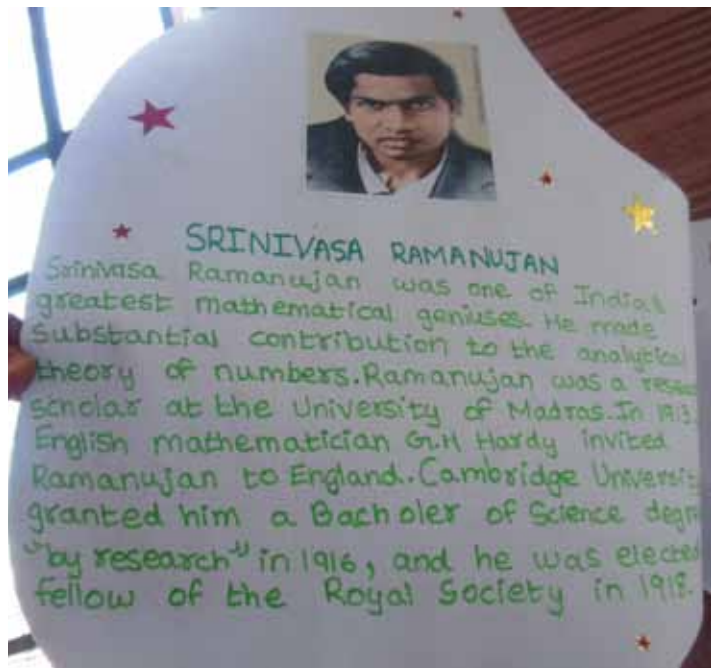
Mathematics is the study of numbers, equations, functions, and geometric shapes and their relationships.

Some branches of mathematics are characterized by use of strict proofs based on axioms.

Some of its major subdivisions are arithmetic, algebra, geometry, and calculus.

A few charts which were on display during the exhibition

Exuberance Sports Fest 2015-16

Sports is an integral activity in the curriculum of Vanshi Manthan Vidyashram. It fosters the team spirit, co-operation, unity, self confidence, self esteem, etc. among the children to develop a healthy India. It adds to the general fitness and boosts up the energy level and concentration. It indirectly helps the children to be motivated and perform well in academics.

Few photos taken during the sports fest

EXUBERANCE SPORTS FEST 2015-16 was celebrated at YMCA grounds, on Friday 24th July, 2015. Classes II to XII participated with enthusiasm and sportive spirit. The Torch bearers Dharun Vishal, Shreyas, Chunmithra of Class VIII (Mandovi) and Paarush of Class IX (Kamet) lit the Manthan Sports Light. The Chief Guest Mr. Laxman Sivaramakrishnan (Cricket Commentator, Coach & Former

Indian Cricket Player) hoisted the Manthan flag and addressed the children on the importance of sports. He also encouraged the children to actively participate in all the events. The March Past began with the drum beat. Classes II to V involved in games like Ball relay, Towel games, etc. Track events and field events were organized for the higher classes from Classes VI – XII. All the children participated in all the

events with enthusiasm. Certificates, Trophies and Shields were awarded to the winners. Parents encouraged and applauded the participants with enthusiasm. The National Anthem marked the end of the mega event. The entire success goes to the sports team Mr. Dhinesh, Mr. Ganesh Ram, Mr. Ranjith Kumar, Mr. Baskara and Ms. Pushpa for the smooth functioning of the EXUBERANCE SPORTS FEST 2015-16

Independence Day Celebration at Manthan

“India is the cradle of human race, the birthplace of human speech, the mother of history, the grandmother of legends and the great grandmother of traditions. Our most valuable and most attractive materials in the history of man are treasured up in India only, “observes Mark Twain.

15th August 2015 was a red letter day in the history of Manthan. The National mega event was celebrated with great patriotism and unity. The stage was decorated with flowers and pictures of our National Leaders. A realistic Rangoli was done by our twelfth children. The program started with Manthan Prayer.

The chief guest Dr Akila and Dr Ravikumar hoisted the Tricolour flag with due honour and respect. All the Manthanites saluted the Indian flag and the National Anthem reverberated throughout the campus. Ms Geetha Narasimhan, our Principal welcomed the Chief Guest, Parents, Teachers and Children.

Ganesh Chaturthi Celebration at Manthan

Ganesh Chaturthi was celebrated in Manthan on Sixteenth of September, 2015. Each child was requested to bring a wood-apple for making the prasadam. At three p.m, all the children assembled in the Main Hall. There was a large idol of Lord Ganesha richly decorated with flowers and garlands. First, Mrs. Bindya the Hindi Teacher explained the story of Lord Vinayaga and how he got his elephant face. Children showed great interest to listen to the story and recite slokas. Finally, “aarthi” was offered and the prashadam was distributed to one and all.

Creative Corner

By Children

My country, our country

My country is more beautiful
With different people safe & peaceful
People are patriotic and show passion
For India, an incredible nation
I am proud to be an Indian
It is more than any other country's citizen
We have 28 states
Why think high of other countries
When India's fame is beyond boundaries
Why is India poor and disheveled?
It won't if the citizens feel expendable.

J. Thilak - Class VII - Indravathi

Prosopis juliflora (கருவேலம்)

Prosopis juliflora is a shrub or a small tree. It is from native Mexico, South America and Caribbean. It grows to a height up to 12 meters with a trunk diameter of up to 1.2 meter. Pods are 20 to 30 cms long and contain around 30 seeds per pod. A mature plant can produce thousands of seeds.

It was grown during the British period in India before Independence. This species is widely used for firewood and to act as barriers.

Effects:

- It absorbs as much as 4 litres of water to produce 1Kg of biomass.
- It spreads rapidly as a weed.
- It does not shelter birds because it produces less oxygen but emits more carbon – di – oxide.
- It affects soil nutrients and makes the surrounding lands infertile.
- If there is no rain it starts absorbing underground water.
- If there is no underground water it absorbs the water vapor from the air.
- It makes the ground water poisonous.

Since it affects our land we should destroy this tree and save our mother earth.

N. R. Karthik - Class IV Mahanadhi

The 100th Passing-Out Parade of Officer's Training Academy

In a passing-out parade, the trainers of the academy have to come to the large parade ground (almost as big as a football ground) and exhibit their talents. The parade included 230 men and 33 women. In total there were 279 cadets including 16 foreigners of which 15 of them were from Lesotho in Afghanistan.

In the parade, the trainers were wearing different uniforms. Some were in green shirts & pants with swords and some in white & red uniforms with red hats. It was really colourful and spectacular.

The parade was amazing. The chief's command was so loud that we could hear it even 75m away! Some generals came on horses and some of them stood near the 2 cannons. The officers in the parade were moving their hands in unison and marching uniformly. At the end their halting was amazing and astonishing.

Slogans by the Officers Training Academy:-

1. Karmanevadhikaraste ma phaleshu kadadchina

Meaning: - Your duty is action with no eye on the fruits it will bring.

2. Seva Parmo Dharm

Meaning: - Service before self

Copy: Keshav Ganesh
Drawing: Anushka Undu
Class VII - Indravathi

How to make the Earth clean

We must know how to make the earth clean. Earth is a friend and home to all things. This is why we have to take care of Earth. Some points to make the Earth clean are:-

1. Use cycles to go to nearby places and trains to go to faraway places.
2. Plant more trees and don't cut trees.

Gowri A - Class III - Sharavathi

Be Aware of Cancer

Hello: I am going to tell about Cancer

Cancer: Cancer also known as a malignant tumor is a group of diseases invoking abnormal cell growth that spreads to other parts of the body. There are over 100 different known cancers that affect humans. Many cancers can be prevented by not smoking, maintaining a healthy weight, not drinking too much alcohol, eating plenty of vegetables, fruits and whole grains, being vaccinated against certain infectious diseases.

Now we have good treatments for Cancer. However prevention is better than cure. Hence follow good food habits and living habits to be always healthy.

ANTI CANCER FOODS	CANCER CAUSING FOODS
Ginger and Garlic	Pizza, Hot dog, French Fries
Cabbage	Chocolates, Cookies
All green vegetables	Cakes
Fruits	Processed Meat & Bacon
Whole Grains	Cool Drinks and Beverages

Andukuri Navya Nandika - Class IV - Mahanadhi

Indra Mudra

When the little finger and the thumb tips are joined together, Indra Mudra is made keeping all other three fingers straight. In yogic literature, this Mudra is known as Varun Mudra. It is also called "Bhudhi Mudra".

Benefits:

- Indra Mudra gives us youthful look.
- It cures all skin problems like dry skin, eczema.
- In Urinary / Kidney diseases when patient has to go to pass urine repeatedly, Indra Mudra will be of great help.

Megala - Class V - Sutlej

WARNING: Vegetables Contains Toxic Chemicals

Do not believe that vegetables make us healthy. Do remember that vegetables contain dangerous toxic chemicals which can send us to death. The vegetables are dyed with colours to make it look healthy and bright, which tempts the customers to buy them. All the people are afraid not only to eat junk food but also vegetables. Example: The ladies – fingers are dyed with green colour. The green vegetables are as equally dangerous as the oily and junk food. These are some rules which you have to follow while purchasing vegetables:-

- Do not purchase vegetables which have spots.
- Do not purchase cut vegetables which are sold in shops.
- Peel the skin of the vegetables before cooking.
- Wash the vegetables before cooking.

This article is to create awareness about vegetables which contain toxic chemicals.

Merlin Albina E - Class VI - Pamba

Argentavis - Biggest Flying Bird

American scientists have identified the largest flying bird known to have ever lived, an extinct giant with a wingspan up to 24 feet more than twice the size of the largest living flying bird. The creature surpassed estimates based on wing bones from the previous record holder – a long – extinct bird. It was twice as the Royal Albatross, the largest flying bird. The bindings show that the creature was an extremely efficient glider, with long slender wings that helped it stay aloft despite its enormous size. The fossil was first unearthed in 1983 near Charleston, South Carolina. The specimen was so big that they have to dig it out with a backhoe.

Jothika & Karthika - Class VI - Pamba

Where am I?

This is one of the most horrifying in my life. I nearly lost my parents! By god's grace, I was saved.

My family had a trip to Kerala in the year 2007. On 17 September 2007, we went to the Krishna temple in Guruvayur. It was already very famous and thousands of devotees came to worship the lord. I was a three year old child and I needed a special car. As soon as we got down from the car, I saw small children of my age buying electronic guitars. As a child, I wished for a similar one. My mother told me that she would get me one after the lord's darshan. By the time we finished our darshan, I became restless. Without my parent's knowledge I went in search of the the guitar shop. After sometime my family realized that I was missing. I neither found the guitar shop nor my parents. I started crying. Seeing me an old lady took me to the police booth. The policeman took the speaker and started to announce my name. My parents heard the announcement and rushed over to pick me up. My parents thanked the old lady. Thus I was saved. At last my parents bought me the guitar.

Adithya Balaji - Class VII - Indravathi

Hot August in Chennai

The last week of August has made Chennaiites sweat again.

The usual rainy month has unusually hit high temperatures on the Mercury thermometer. Chennai has maintained temperature of 35 degrees which keeps the ACs running. Still local boys are beating the heat by jumping off into cold refreshing lakes. – A real reliquary. Usually, temperatures in August are 3 degrees above annual mean temperature in Chennai. It was said that 15th August had temperatures of 37°C. - Causing

traipse to everyone.

But, according to the weather forecast, there is respite in the coming days for Chennai residents with light showers. This will kill the heat.

Keshav Ganesh - Class VII - Indravathi

'Life' - My views

Life is a dream, a blissful and a gloomy one. Failure and success; Happiness and sorrow. There are stairways and pits. Stairways lead to better life, and pitfalls to the darkest dreams of life. Failure always is the best route to success. If I fail in anything, let it be exams, reputation, or my own pride, this is how I would think of it. I would imagine my failure as a large pit, falling through the darkness, not knowing where it would and or how many bones I would have broken. But far-off, in what appeared to be perpetual darkness, a light appears. And suddenly, the darkness becomes solid, like a ladder, but with very wide space. I start drawing my way towards the light, but careful, one slip and I'm back to where I started. But gradually, I make my way to the light. For, that light is success.

Yasmin Rosammal Daniel - Class VIII - Mandovi

Sesbania grandiflora (Agathi)

Agathi, otherwise known as *Sesbania grandiflora* originates in Asia, specifically India, Malaysia, and the Philippines. One of the plant's earliest links to India lies in its namesake, agasthi. It's believed that *Sesbania grandiflora* is named after the Vedic sage, Agastya. Sometimes, bunches of the leaves appear in local produce stalls, likely to appease the older generation who insist on the plant's numerous health benefits. Agathi makes cameos throughout the kitchens of Laos, Thailand, India, the Philippines, and Indonesia. Agathi leaves taste bitter, sour, and mildly tart. In Ayurveda, agathi leaves treat fever, sinus, and respiratory problems. It acts as a coolant, purgative, and worm-killer. The flowers are acrid, bitter, and astringent. Local healers use the flowers to treat night blindness, headaches, cataract, cough, and fevers. Traditionally, agathi leaves were a frequently used ingredient in dishes made on Dwadashi and Ekadashi days. Indeed, the leaves are an excellent source of calcium and iron. The abundance of these nutrients is one reason for its reputation as a bone strengthener.

So children of class 8 and 9, planted four Agathi saplings, in the hope of using its mineral rich leaves and medicinal properties it offers.

Adithi Ravikumar - Class IX - Kamet

English Communication and its significance

Communication in English has become more and more significant over the years. As the centuries passed, the world became more developed and the influence of countries like Great Britain dominated most of the world and passed on its language and literature – English.

Since then, English became the most common language and more people began communicating in English. In today's world, English is absolutely necessary, especially if we're travelling to western countries, to communicate, as there are now very few people who still follow ancient traditions and speak their native languages.

There isn't a need to learn each and everything in the English language but basic communication skills (ie) reading and writing skills must be mastered in order to hold a significant place in the minds of today's people. However, if you're at a beginner's level, there's no need to worry. Educational videos and CDs might come in handy before moving on to books. However it's not compulsory or possible to master the whole of the English language. In the future, it is expected that English would be the dominant language everywhere, so English communication is extremely important for today's children.

Jayaraam. R – IGCSE – Nanda Devi

Languages

Formation of Languages

People always wanted to swap ideas with one another. In the Stone Age, the topics of discussion probably were how to make fire or how to process animal hides. Since, humans lived at different places languages developed simultaneously.

The migration of people caused the local languages to mix and gave rise to a new language. There are more than 6000 languages, not including sign language, many programming languages and chipper language.

The Most Spoken Languages

1st place = Chinese - 900 million people
 2nd place = Russian - 850 million people
 3rd place = English - 800 million people
 10th place = German - 100 million people

Did you know?

Approximately half of the 6000 languages face the threat of extinction.

The Eskimos in North America have about a hundred words for 'Snow'.

The gesture languages vary from country to country.

S. Prithivisree - Class V - Sutlej

Test your Maths

Take any number between 1 and 15.

Multiply it by 2 and then add 2.

Multiply it by 5 and then add 5.

Subtract 10 from this and divide it by 5.

Subtract 1 from this and divide it by 2.

Voila ! Returns your number.

Dr.X has a harmful material which will explode with ground contact. He needs to get 5L.

He comes to you to buy buckets to measure 5 L. You have buckets 2L, 3L, 5L, 6L, 8L.

You need to stop him so which buckets will you give him

Samrath – IGCSE – Nanda Devi

Social Awareness

Should Celebrities be Held for the Products They Endorse

Would the great Amitabh Bhachan who says "Maggi, taste bhi aur health bhi" choose Maggi over roti, dahl, subji for his granddaughter Aaradhys? Or would Madhuri Dixit, a health and fitness fanatic, who on TV says "Maggi, taste bhi aur health bhi", encourage her own two sons to choose Maggi as a healthy option instead of serving them bread, eggs, fruit and nuts? My proposition is a fundamental social principle. Do unto other, what yoy would want done unto you. Don't do unto others what you don't want done unto you.

Now if I were to hold a bottle of black, highly carbonated, empty calories, sugary drink in my hand and say "Yeh hi hai right choice baby" in front of a group of kids. They would give me a look that says "yeah sure". Then again if God himself, the great Sachin Tendulkar, were to hold the same black liquid in his hand and say "Yeh hi hai right choice baby", then who is to say no. Of course pepsi becomes the ultimate drink for this cricket crazy nation. This is because Sachin has something that I do not have – CREDIBILITY, and it is with this credibility, he can make the most incredible of statements sound credible – Pepsi is the right choice. Now this is what I call. Ullu banauving.

This isn't about someone's right to make money by advertising or someone's right to be an actor or a model. This is about hypocrisy. This is about deceit, plain and simple, cheating.

When the celebrity knows that his statement has tremendous impact, when the celebrity knows that the target audience is a star struck, naïve and gullible group, when the celebrity knows that his statement is not true or wholly true or is just puffery, then he is cheating the audience. He is deceiving them and this is a war on cheating.

Varshini Karthik - IGCSE – Nanda Devi

Perfume Making

Chemistry not only helps in enhancing the flavors of foods, but can please our sense of smell also! For over hundreds of years, people have obtained aromatic oils of plants and seeds by crushing them, to make sweet smelling waters and perfumes. However, those ‘perfumes’ didn’t last for long. So, as years passed by, we started introducing chemicals to the ‘perfumes’. Here is one of the many methods to make natural perfumes:

All you need are:

- A few small jars/vials with lids
- Rubbing alcohol (ethyl alcohol)
- Cotton swab
- Tweezers
- Rose, Jasmine petals, a few other botanicals (cloves, mint, eucalyptus)

Procedure:

- Press the petals into a cup and obtain the liquid.
- Crush the other botanicals as finely as possible.
- Add a few teaspoons of rubbing alcohol.
- Add the cloves to a separate jar and then add alcohol.
- The alcohol will now take the smells of the botanicals and you’ve made your perfume.

Ananya Ravindran – IGCSE – Nanda Devi

Looking for the rays

“Look there, Lara” my mother said her face younger than I ever remembered it to be. Her beautiful hair floated around her, her face soft as ever. “Where, mother?” I asked her, mesmerized by this woman whose self I knew like my own, yet who seemed so distant from me. “There, Lara. Through the window, what do you see?” she said as she knelt beside me. “Light, mother, Rays of sunshine.” I replied hesitantly, not sure what to say. “Very good, but look closer.” she whispered encouragingly. “What is it?” I asked, exasperated yet curious. “Hope, Lara, hope”, she said, her face fading away into a memory.

I woke up with a start. My mother, gone, who had been gone for the last five years, yet she came every night to pervade my dreams. I shook my head to take in my surroundings. I was in the school sick room. “Are you feeling better, Lara?” a nurse asked me. I nodded. “Well, you can go back to your class. You still have your last period left.” I thanked her, my voice hoarse, and walked back upstairs. The headache that I had suffered from in the morning had finally disappeared. I walked past classes till I finally reached mine. Here, I was nothing but an outcast- a crow among doves. I inhaled deeply, and with my head held high, I strode in. “Good afternoon, Lara”, my science teacher greeted me. “I do hope you feel

better.” “Good afternoon, sir. I do, thank you”, I replied. He nodded and directed me to my seat, before turning around and continuing the lesson. I leaned forward and pretended not to care about the numerous eyes that stared at me, or each of the whispers that went around. Each one though, stung like poison.

The day was over when the bell rang, or rather, clanged rustily. I walked out, anxious to get home. I was rushing down, when suddenly, I tripped over a foot and landed flat on my face. I got up and collected my books and what was left by my dignity, when I spotted three girls running away, laughing. I dusted myself and walked on, when someone tugged on my pants. I spun around to find a small boy of about ten looking at me. “Hello”, I said. He stared at me, still holding on. Finally, he said, “Why did you let them do that to you?” “Do what?” I asked, even though I knew what ‘that’ was. This question that I had avoided seemed much more difficult to answer when it came from him. “You know”, he said, “trip you, hurt you, and laugh at you.” “I really don’t care”, I answered. “It can’t change me. I mean, if you look closer, there is always something left.” “What?” he asked me. “Hope.”

“You sound like my mummy before she went to heaven.” The boy stared into my eyes. “Really?” I asked. He nodded. “My mother told me this too”, I said. He looked up at me with happiness and excitement. “Is it true?” he asked me. “Course it is!” I said, ruffling his hair. “Your mother is looking out for you.” I said, thinking ‘Just like my mother is’. “Just follow the rays of hope”. He nodded and ran off. I smiled after him. My mother was right. It’s there if you believe and look closer, it’s always there - Hope.

Three years ago, I remember how quiet our neighborhood was. One could hear the leaves rustling in the dry spring breeze, and the birds calling from high in the sky. Now, one can still see their dark silhouettes as they cross the sky from one horizon to another, but one cannot hear their cries anymore.

A few days after my eleventh birthday our parents decided to leave our city. I understood little of what was happening around me then, but they told me that everything could get much worse and our civil war would, in little time, drag other countries into it like a maelstrom of chaos.

My brother and I did not mind leaving Aleppo. Besides the frightened faces I saw around me in the streets every day, everything was like it had always been. I remembered how, as we drove out of the city with its apartments and

its skyscrapers and its citadel behind us. My brother said, in his five-year old naivety, how peaceful everything looked.

We drove for hours and hours until my legs were stiff from sitting and my eyes were shutting with sleep. The sky was purple in the dusk, and birds were flying homeward when we . Our parents jumped out, crying to us to take our things and stand by them. The four of us stood by the car, waiting. There was something about the stillness of the air that made me nervous.

We did not have to wait long. A cloud of dust and smoke rose from the end of the road; it was accompanied by the rumble of an old truck.

We climbed in at the back and left the car standing forlornly in the fading light; it would later be picked up by a friend of my parents’.

“But it’s our car.” I protested weakly, when I heard of this.

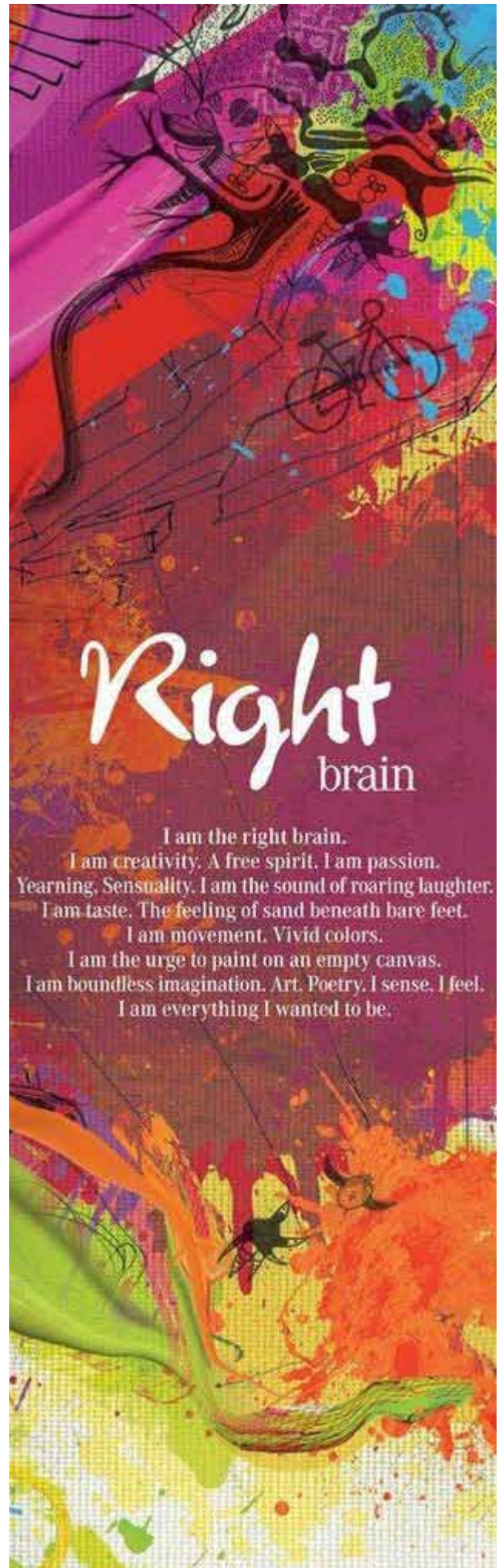
“What use is a car at the border?” I was told.

With us in the cramped conditions of the truck were eighteen other people. None of us spoke a word the whole time. The stifling silence bore down on us as it had by the roadside. A little boy, about my brother’s age, began wailing plaintively. His mother attempted to pacify him, but then she started sobbing herself. The rest of us simply sat there, watching the briny tears run down her face. Not one word of consolation was said; perhaps because there was no consolation for those who had lost their homes. It was in that truck, amidst those silent, stony-faced people that I understood the enormity of what was happening to me.

Two hours passed before the truck jolted to a halt. The night was pitch-dark, and the stars shone brighter in the countryside sky than they did in the city. My neck was still craned upwards when policemen with torches came over to inspect us. There were some talking amongst the grown-ups, after which we were ordered out of our truck, and told to begin walking. I later learnt that vehicles were not allowed beyond that point.

We walked; it seemed, into the morning. My father carried my brother when his legs were tired. More crowds of tired and dusty people joined us as we walked, until it seemed as if the whole of Syria was leaving.

Sitara Rukmani Daniel –IGCSE – Nanda Devi

தன்வினை தன்னைச் சுடும்

ஒரு ஊரில் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பெயர் கந்தன். அவன் ஏழ்மை குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். ஆனால் அவன் நன்றாக படித்து ஒரு பெரிய அலுவலகத்தில் சேர்ந்தான். கந்தன் சுயநலம் உடையவன் ஆவான். கந்தன், யாரும் அவனைவிட மேலே உயரக்கூடாது என்ற எண்ணம் உடையவன் ஆவான். ஒருநாள் கந்தன் தனது மேலதிகாரியிடம் சென்று “ஐயா, நீங்கள் இல்லாதபொழுது இங்கு பணிபுரியும் ஆட்கள் வேலை செய்யாமல் பேசிக்கொண்டு இருக்கின்றனர்” என்று பொய் கூறினான். அவனுக்கு யாரும் அவனை விட மேலே உயரக்கூடாது என்ற எண்ணம் இருந்ததே இதற்கு காரணமாகும். எனவே, அவனது மேலதிகாரி கந்தனுக்கு மட்டும் சம்பளத்தை அதிகமாக்கினார். ஏனென்றால் அவன் நன்றாக உழைக்கிறான் என்று நினைத்தார். ஆனால் மற்றவர்களுக்கு சம்பளம் ஏற்றவில்லை.

ஒருநாள் கந்தன் ஒரு பெரிய தவறு செய்தான். அதை யாருக்கும் சொல்லவில்லை. இப்படியே சில நாட்கள் கழிந்தன. ஒருநாள் மேலதிகாரி கந்தனை அழைத்து, “கந்தா, எனக்குத் தெரியும் நீ ஒரு பெரிய தவறு செய்து இருக்கிறாய்” என்று கூறினார். கந்தனும் தன் தவறை ஒத்துக்கொண்டான். உடனே, மேலதிகாரி கந்தனிடம் “ஏ! கந்தா! உனக்கு இன்று முதல் சம்பளமும் கிடையாது. வேலையும் கிடையாது. இங்கிருந்து செல்” என்றார். அங்கு பணிபுரியும் அனைவரும் வந்தார்கள். அவர்கள் “ஐயா, கந்தன் ஒரு ஏழ்மையான குடும்பத்திலிருந்து வந்து இருக்கிறான். அதனால் வேலையைவிட்டு அனுப்பாதீர்கள்;” என்றனர். மேலதிகாரியோ “உங்களைப் பற்றி கந்தன் என்னிடம் பொய் கூறியிருக்கிறான்” என்று கூறினார். பிறகு மேலதிகாரியும், பணிபுரியும் மக்களும் அவனை விரட்டினார்கள்.

மக்களே! நீங்கள் கந்தனைப் போல் இருக்கக் கூடாது. எல்லோருக்கும் நன்மையே செய்ய வேண்டும்.

வி. ஜானவி - ஆறாம் வகுப்பு - பெரியார்

ஆசிரியர்களே.....

எங்கள் ஆறாம் அறிவிற்கு கல்வி புகட்டி, கூர்மை சேர்த்தவர்களே, நாளை சமுதாயத்திற்கு, நல்லெண்ணம் போதித்தவர்களே - எங்கள் நண்பராய் இருந்து எங்களை நல்வழிபடுத்துபவர்களே... சிற்பியைப் போல் எங்கள் எதிர்காலத்தை செதுக்கும், உங்களை நாங்கள் தலை வணங்குகிறோம்.

சி. இரம்யா - ஏழாம் வகுப்பு - இந்திராவதி

ஆசிரியர் தின உரை

செப்டம்பர் 5, இராதாகிருஷ்ணன் பிறந்த நன்னாளை நாம் ஆசிரியர் தினமாக கொண்டாடுகிறோம். ஆசிரியர்களை எல்லாம் கௌரவிப்பதற்கு சிறந்த தினம்.

இந்நாளில் ஆசிரியர்களுக்கு வாழ்த்துமடல் அளிப்பது அல்லது வாழ்த்துவது முக்கியம் இல்லை நன்றாக செயல்பட்டு, கல்வியில் சிறந்து விளங்குவதே நம் ஆசிரியர்களுக்கு போதும். எல்லோரும் பள்ளிக்குச் சென்று

புதிதாக ஏதேனும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

காலையில், செப்டம்பர் ஐந்து, மனதில் முதலில் தோன்றும் ஆசிரியர், நம்மை பெற்ற தாயார். உரையாடச் சொல்லிக் கொடுத்து, கைப்பிடித்து நடக்க வைத்தது, நம் அன்புமிக்க தாயே.

இரண்டாவதாக மனதில் தோன்றுவது - தந்தை, மற்ற பெரியோர்கள். தன் வாழ்க்கையில் நடந்த உண்மை சம்பவங்களைக் கூறி, நாமும் அதே தவறை செய்யாத மாதிரி பார்த்துக் கொள்பவர்கள்.

பள்ளியில் பகல் முழுவதும், மாணவர்களைச் சரிசெய்வதில் இரவு முழுதும் உழைக்கும் பள்ளி ஆசிரியர்களை மறக்க இயலுமா? நமக்கு கல்வி கற்றுக் கொடுத்து தொண்டை தண்ணீர் வற்ற நம்மைத் திருத்துபவர்கள் இவ்வாசிரியர்கள். மற்றொரு பக்கம் நம் நண்பர்களும் மற்ற உறவினர்களும். எல்லோருடனும் சேர்ந்து, அன்போடு வாழ கற்றுக்கொடுப்பவர்கள் இவர்கள்.

இவ்வளவு அன்போடு இவர்கள் நம்மை சரி செய்கின்றனர். ஒவ்வொருவரையும் பெரிய ஆளாக ஆக்கும் மகான்கள். இவர்கள் நம்மோடு இருக்க, நாம் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும். அன்போடு நம்மை வழிநடத்தும் பண்பாளர்களை நாம் என்றும் மறவோம்.

கீர்த்தனா - எட்டாம் வகுப்பு - மாண்டோவி

காலத்தின் முக்கியத்துவமும், திட்டமிடுதலும்

மாணவர்களை சிற்பிகளாய் உருவாக்கித்தரும் ஆசிரியர்களே! என்னுடன் பயிலும் பள்ளி மாணவ மாணவிகளே! உங்கள் அனைவருக்கும் என் பணிவான வணக்கங்கள். நான் காலத்தின் முக்கியத்துவமும், திட்டமிடுதலும் என்ற தலைப்பில் பேச வந்துள்ளேன். என் தமிழ்த் தாயை வணங்கி பேச்சைத் துவங்குகிறேன். வாழ்க்கை என்பது ஒரு சிறிய கட்டடம். இக்கட்டடம் உயர்ந்து நிற்பதற்கோ அல்லது இடிந்து விழுவதற்கோ, முக்கிய காரணமாக இருப்பவைதான் தூண்கள். இத்தூண்களையே நான் காலம் என்று சொல்கிறேன். இக்காலத்தை நாம் எப்படி உபயோகிக்கிறோம், அதை எப்படி திட்டமிட்டு செயல்படுத்துகிறோம் என்பது தான் கட்டடத்தின் இன்றியமையாத அங்கமாக அமைகிறது. இதை நம் முன்னோர்கள், “காலம் பொன் போன்றது! கடமை கண் போன்றது!” என்ற பொன்மொழியால் அழகாக எடுத்துரைக்கின்றனர். மேலும் காலத்தின் முக்கியத்துவத்தை இரண்டே வரிகளில் சுவாமி விவேகானந்தர் எடுத்துரைக்கிறார், சொல்கிறேன் கேளுங்கள்.

“நேரத்தை வீணாக்கும் போது கடிக்காரத்தைப் பார், ஓடுவது முள் அல்ல, உன் வாழ்க்கை!”

அது மட்டுமா, தமிழ் நெஞ்சமாகிய திருவள்ளுவர் காலத்தின் முக்கியத்துவத்தை உலகிற்கே பறைசாற்றுகிறார்.

“ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் காலம் கருதி இடத்தால் செயின்”

வாழ்க்கையில் நீ முன்னாடி செல்ல வேண்டுமென்றால், அதாவது முன்னோக்கி செல்ல வேண்டுமென்றால்,

வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கின்ற கண்ணாடியாக அமைகிற உன் கடிக்காரத்தைப் பார். அப்பொழுது உனக்குப் புரியும், காலம் எவ்வளவு சிறந்தது, நேரம் எவ்வளவு உயர்ந்தது என்று.

மேலும் ஒரு விநாடி வித்தியாசம் பல நொடி அதிசயமாக மாறலாம். இதை நாம் நீல் ஆம்ஸ்ட்ராங்கின்(நேடெய்சு-அளவசமுபெ) உண்மைக் கதையில் அறிந்திருக்கிறோம். மேலும் இத்தருணத்தில் நான் படித்த கவிதையொன்று எனக்கு நினைவில் வருகிறது. சொல்கிறேன்,

“சொன்ன ஒரு சொல்
விடப்பட்ட அம்பு
கடந்து போன வாழ்க்கை
நழுவவிட்ட சந்தர்ப்பம்
ஆகிய நான்கும் திரும்பவராது!”
அதுபோலதான் காலமும். அதுமட்டுமின்றி...

“ஆதவன் தோன்றுவதும் மாதவன் மறைவதும்
காலத்தின் கட்டாயமே”

ஆதனால் தான் நான் சொல்கிறேன். காலம் நம் வாழ்க்கையில் மிகவும் முக்கியமான ஒன்றென்று. இந்த சிறப்புமிக்க காலத்தை நாம் நல்வழியில் பயன்படுத்தவேண்டும். வெற்றிவாகையைச் சூட எண்ண வேண்டும்.”

எஸ். சுவாதிகா - பத்தாம் வகுப்பு - நந்தா தேவி

गरमियों की छुट्टियाँ

पछिली गरमियों की छुट्टियाँ में मैं दलिली गई थी | वहाँ मेरे नाना नानी और चाचा चाची रहते हैं | उन सब ने मुझे दलिली घुमाने का कार्यक्रम बनाया | अगले दनि सुबह सब से पहले वनियाक मंदिर गए , फरि दलिली का कुतुबमनिर देखा | वहाँ पर अशोका पल्लिर भी देखा जो लोहे का बना है | उसके बाद मैं गाँधीजी की समाधी देखने राजघाट गई | पास ही लाल पत्थरों से बना लाल कलिा देखा, जहाँ मेला लगा था | लालकलिे पर तरिग झंडा भी लहरा रहा था | लालकलिे के सामने सफेद पत्थरों से बना जामामसजदि है, जो दुनयिा का सब से बडा मसजदि है | शाम को हम इंडयिा गेट गए | इंडयिा गेट के चारों ओर बहुत हरयिाली है | हम ने वहाँ बोटगि की और बरफ मलाई खाकर वापस आ गए |

दलिली में बतियाया वह समय मैं कभी नहीं भूल सकती |

Jahnvi B – Class III - Kabini

उद्देश्य पूरण जीवन ही सफल जीवन होता है और सफलता पाने के लिए एक भवषिय योजना का होना आवश्यक है |

हमारे भवषिय योजना के लिए हमारे माता पति, शक्षिक और वदिवानों की राय लेना अत्यंत आवश्यक है | कोई भी इनसान चाहे, वह जो भी हो, अपने जीवन को बेहतर बनाने का स्वप्न देख सकता है | पर स्वप्न ही काफ़ी नहीं, उसे भावी जीवन का लक्ष्य बनाकर उसे प्रत्येक कदम साकार करने में लगे रहना चाहिए |

कोई भी पेशा चाहे हो, उसमें ईमानदारी और सेवा भावना प्रमुख है | हर एक वदियार्थी जो अपने लक्ष्य अथवा भवषिय योजना को ईमानदारी से चुने और सच्ची मेहनत करें, उन्हें सफलता जरूर मिलेगी | महान व्यक्ति जैसे आल्बर्ट आइंस्टाइन , अलेक्सानदर इत्यादि रातों रात महान नहीं बने, परंतु योजना पूरवक मेहनत करके बने | इसीलिए, ‘योजना बनाओ, जीवन को सँवारो’ !

Aashutosh Indu Sekhar – Class VI - Periyar

आल्बर्ट आइंस्टीन

आल्बर्ट आइंस्टीन दुनयिा के सबसे श्रेष्ठ भौतिक वैज्ञानिक थे | १९२९ में उनको भौतिकि वजिज्ञान में उनके खोज के लिए नोबल पुरस्कार दिया गया था | इसकी जानकारी ने ही दूरदर्शन के विकास की सथापना की थी | वे वैज्ञानिकि थे पर भी उनको ईश्वर पर भरोसा था | उन्होंने कहा था – “वजिज्ञान के बनिा भगवान नेत्रहीन है और भगवान के बनिा वजिज्ञान लंगडा है |”

आल्बर्ट आइंस्टीन १४ मार्च १८७९ को उल्म, जर्मनी में पैदा हुए थे उनके पति, हरमान, एक वदियुत् अभयिता थे और उनकी माँ, पौलीन, संगीतज्ञ थीं | उनको बचपन में बोलने की समस्या थी परंतु वे सभी जल्द से समझते थे | प्रश्न के उत्तर देने के लिए समय लेते थे | जाहरि है कविे कल्पना की दुनयिा में डूब गए थे | उनकी माँ की आग्रह से उन्होंने बेला सीखना शुरु कयिा | पहले उनको यह पसंद नहीं था पर बाद में उनको संगीत में जीवन भर की रुचि आई |

वे गणति में प्रतभिशाली थे | उनके चाचा, जेकब ने उनको अल्जीब्रा से परचिय कयिा | बाद में जेकब उनके लिए रेखगणति और अल्जीब्रा की पुस्तकें ले आते थे | जेकब ने ही आइंस्टीन की पढने में रुचि बढाई | वे प्रकृतिसे उदाहरण देते थे, जो पढाई को मजेदार बनाता था |

जब आइंस्टीन दस वर्ष के थे, उन्होंने यूसलिडि की रेखागणति पुस्तक पढी, जो वे बाद में “वह छोटा पुप्यात्म पुस्तक” पुकारते थे | शीघ्र ही उन्होंने कालकुलस सीखना शुरु कयिा | उनके वदियालय ने कालेज में सीधे स्वीकृति देते हुए उनको सर्टफिकेट दिया | उन्होंने कॉलेज में फेल होकर भी वजिज्ञान में इतना योगदान दिया | केवल १५ वर्ष के थे, तब उनकी पहली वैज्ञानिकि पत्र प्रकाशति हुई | यह एक वैज्ञानिकि के रूप में उनकी क्षमता का एक उदाहरण है | उनका वैज्ञानिकि पत्र था, “चुंबकीय क्षेत्त्र की उपस्थति में ईथर के रूपों का जांच |” उन्होंने ही अणु के शक्तयिों को खोज निकाला था और इसके कारण बम का गोला बनाया गया था | पर आइंस्टीन को युद्ध पसंद नहीं था | आइंस्टीन ने बोला कविह खोज ही उनके जीवन की सबसे बडी दोष थी | आइंस्टीन एक महान शक्तिये | हमें भी उनकी तरह जीवन जीने के लिए सीखना चाहिए | उनकी तरह आज तक कोई आदमी सोच नहीं पाया है |

Pranav Prabhu – Class VIII - Mandovi

வாழ்த்து

2002 -ல் அக்டோபர் 15 -ல் பிறந்தாய் நீ!
இரட்டை இலக்க எண்ணிக்கையில் இருந்தாய் நீ!
இன்முக தாளாளரைக் கொண்டாய் நீ!
என்றும் நட்புடைய தலைமையாசிரியையைப்
பெற்றாய் நீ!

“பல்திறன் பெற்ற ஆசிரியை..யர் களையும்
பண்பு மிகக் கொண்ட மாணவர்களையும்
உற்ற தோழர்களாய் பெற்றோர்களையும்
பக்கத் துணையாய் அரசாங்கத்தையும் பெற்று”

பன்முக ஆலமரமாய் (பிப்.7.2011-ல்) வளர்ந்த
மன்தனே - விரைவில்
நான்கு இலக்க எண்ணிக்கையைப் பெற்று
நால் திசையிலும் புகழ்ப் பெற்று
பார் புகழ்ப் பல்கலைக் கழகமாய் வளர்ந்திட
உன்னை வாழ்த்தும் - அன்பு மன்தன் உள்ளங்கள்...
சி. உமாதேவி - தமிழாசிரியை

சரித்திர நாயகன்

வங்கக் கடல் தாலாட்டில் பிறந்தவரே!
வித்தே விஞ்ஞானத்தின்!
சொத்தே இந்தியாவின்!
”ஆசிரியப் பணியே அறப்பணி, அதற்கே உன்னை
அர்ப்பணி” என்ற வரிகளுக்கு இலக்கணமாய்
திகழ்ந்தவரே!
வையக ஆராய்ச்சியை முடித்துவிட்டு,
வானக ஆராய்ச்சியைத் தொடர்ந்தீரோ!
அணுசக்தியின் அணையா விளக்கே!
தமிழணைத் தலை நிமிரச் செய்த தன்னம்பிக்கை நாயகரே!
எளிமையின் திரு உருவே!
கனவு காணுமாறு கூறிய உம்மைப் போல் ஒருவரை
கனவிலும் காண்பேனோ!
“உன் பிறப்பு சம்பவமாய் இருக்கலாம் - ஆனால்
உன் இறப்பு சரித்திரமாக இருக்கவேண்டும் ” என நீர்
அன்று சொன்னீரே! - அதை
செயல்படுத்தி இன்று செயல்வீரர் ஆனீரே!
மனித நேயம் மிக்க மாமனிதரே!
மண்ணுலகில் சரித்திரம் படைத்தது போதுமென்று,
விண்ணுலகில் சரித்திரம் படைக்கச் சென்றீரோ!
கிடைத்துவிட்டதே அடுத்தவனுக்கு! என்று
பொறாமைப்படாத ஒரே வி'யம் ஹமரணம் “மட்டுமே..... -
ஆனால்
அதையும் பொறாமைப்படச் செய்தீரே!
இருந்தால் உம்மைப் போல் இருக்க வேண்டும்.
இறந்தால் உம்மைப் போல் இறக்க வேண்டும்.
பூமியில் பூத்த அரிய மலரே! - இன்று
வானில் பூக்கச் சென்றுவிட்டீரோ!
பணியாளர்களிடமும் பணிந்து நடக்கும் பண்பாளரே!

Knowledge Arena

சிறு மடுவாய் இருந்து, மலையாய் உயர்ந்தும், தன் நிலை
மாறாத் தயாளரே!
விழாவில் பங்கேற்ற தாங்கள், குத்துவிளக்கை ஏற்றி
வைத்தபின்,
”குத்து விளக்கு இந்துக்களின் அடையாளம், அதை
ஏற்றும் மெழுகுவர்த்தி கிறித்துவர்களின் அடையாளம்,
நானோ இஸ்லாமியன், இதுதான் இந்தியா” ”உரைத்தீரே
என்று!
என்னே! உமது நாட்டுப்பற்று.
காலத்தை வீணடிக்காத காலக் கடிகாரமே!
காலனுக்கும் உம்மைப் பிடித்துவிட்டது போலும்.
கனவு காணுங்கள் எனக் கூறினீரே!
வாழ்வில் ஒரு முறையேனும் உங்களைச் சந்திப்பேன் ”
என்ற என் கனவை மட்டும் கனவாகவே ஆக்கிவிட்டீரே!
இன்று உங்கள் அக்னிச் சிறகுகள் உதிர்ந்திருக்கலாம்!
உங்கள் கனவை நனவாக்கி, நாங்கள் உருவாக்கும்
வல்லரசு நாட்டில், அக்னிச் சிறகுகளோடு மீண்டும்
பிறப்பீர்!
இந்தியாவின் அறிவுக் களஞ்சியமே!
வெற்றி மேல் வெற்றியைக் குவித்த நீர்,
காலனிடம் மட்டும் ஏன் தோற்றீர்!
காலனுக்கு உம்மைப் பிடித்துவிட்டது போலும்.
காலனுக்கும் விட்டுகொடுத்து, கண்ணியவான் ஆகிவிட்டீர்!
ஐயகோ! நீர் இல்லை என்று நினைத்தாலே நெஞ்சம்
பதறுகிறதே!
உம்மை மண்ணில் புதைத்திருக்கலாம்! - ஆனால்
நாங்களோ உம்மை நெஞ்சில் விதைத்திருக்கிறோம்!
காலம் உம்மைக் கடத்திச் சென்றாலும்,
ஞாலம் உள்ளவரை உங்கள் புகழ் நிலைக்கும்.

கோ. குளஞ்சிதேவி - தமிழாசிரியை

எம் பள்ளி

சென்னையில் பலவாம் பள்ளி!
அவற்றுள் சிறப்பாம் எம்பள்ளி!
இளைய குழந்தைகள் முதற்கொண்டு
கல்வியைக் கற்பதில் கற்கண்டு!

வகுப்புகளின் பெயர்களோ ஆறு!
அவையோ எங்களுக்குக் கிடைத்த பேறு!
கற்பித்தலிலே என்றும் நாட்டம்!
இதில் எப்போதும் இல்லை வாட்டம்!

தொடக்கத்தில் மன்தனின் இலக்கம் இரண்டு
அதனால் மன்தன் சோரவில்லை துவண்டு!
தற்போது மன்தனின் இலக்கம் மூன்று
நாங்கள் கைகுலுக்கி கூறுகிறோம் நன்று!

பாடம் மட்டும் போதிக்கவில்லை இங்கு!
அனுபவங்களையும் பெறலாம் நன்கு!
குழந்தைகளின் முன்னேற்றமே மன்தனின் நோக்கம்!
அதற்காக ஆசிரியர்களாகிய நாங்கள் அளிப்போம்
ஊக்கம்!

எங்களுக்கு கிடைத்தவரோ அன்பான தாளாளர்!
அவர் உயரிய எண்ணங்களில் மேலாளர்!
மன்தன் முன்னேற்ற பாடுபடுபவர் தலைமை ஆசிரியை!
குழந்தைகளை சீர்திருத்துவதில் அன்பான ஆசிரியை!

மன்தன் நினைத்தால் முடியாததும் உண்டோ!
இதற்கு ஈடுஇணை இவ்வுலகில் உண்டோ!

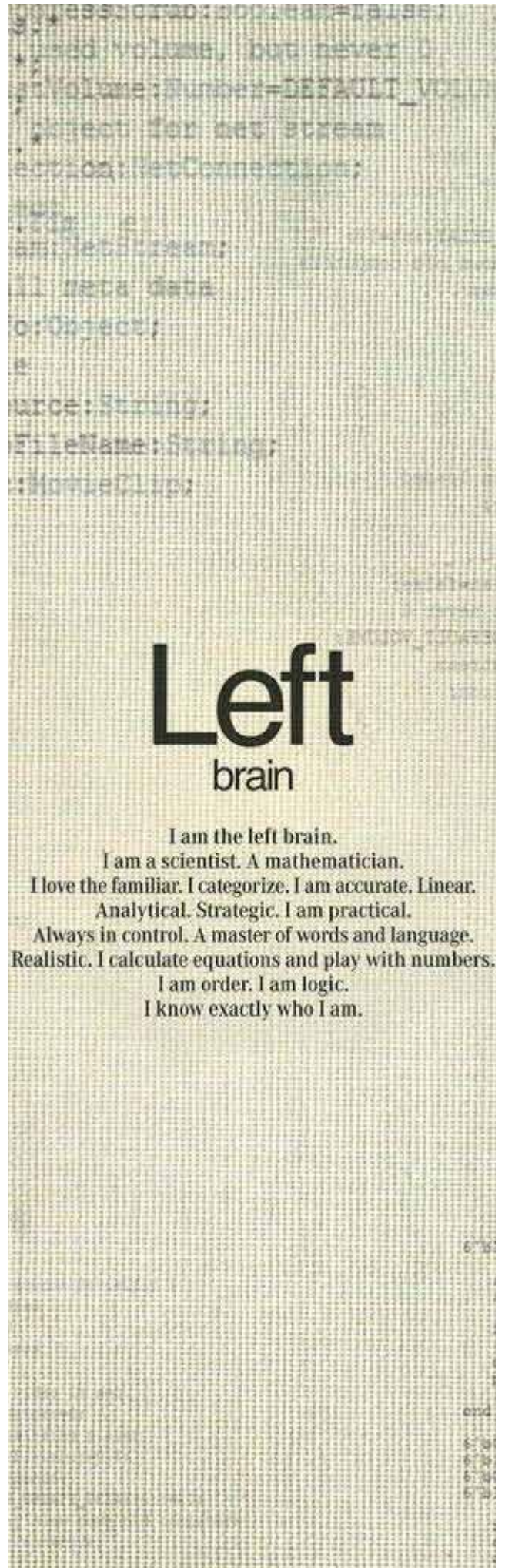
கோ. குளஞ்சிதேவி
தமிழாசிரியை

ப முதல் பெள -ல் வராதவை

படிப்பை மறந்தால் அறிவு வராது.
பாவச் செயலால் புண்ணியம் வராது.
பிள்ளைப் பருவம் மீண்டும் வராது.
பீர்க்கங்காயில் பழமே வராது.
புருவங்கள் கண்களின் கீழே வராது.
பூசல் இருந்தால் ஒற்றுமை வராது.
பெற்றம் மேய்ப்பதால் அவமானம் வராது.
பேட்டிகள் இல்லாமல் பதில்கள் வராது.
பைங்கிளி மென்மை எதிலும் வராது.
பொன்னின் மதிப்பு கீழே வராது.
போட்டிகள் இன்றி வெற்றிகள் வராது.
பௌவத்தில் வீழ்ந்த உயிரும் வராது.

• பெளவம் - கடல்

சி. உமாதேவி - தமிழாசிரியை

Children Who Made a Difference

Out of the 16 schools, Manthan children got the 1st prize in the March Past conducted on 18th August, 2015 at YMCA College of Physical Education.

The group of students which participated and won the first prize for their march past.

Home Alone

Home Alone is a class at Manthan Vidyashram that was inspired by the movies. Dating back to 2009, it was started by Mrs. Shobana. It teaches a sense of independence and self-control, and gives children a chance to see what it is like to do things on their own.

They are taught how to do small things to help around the house, like folding clothes or cleaning windows. When children do things, that they see their parents doing on their own, it gives them a sense of self-satisfaction, independence and confidence. That above all is what Home Alone teaches.

The children follow a fixed syllabus every year, starting from fifth grade onwards. They learn to make food, fold clothes, newspapers, wash objects and do gardening. Apparently, they also learn the fastest way to get around the Manthan when they are taking a finished dish to the teachers.

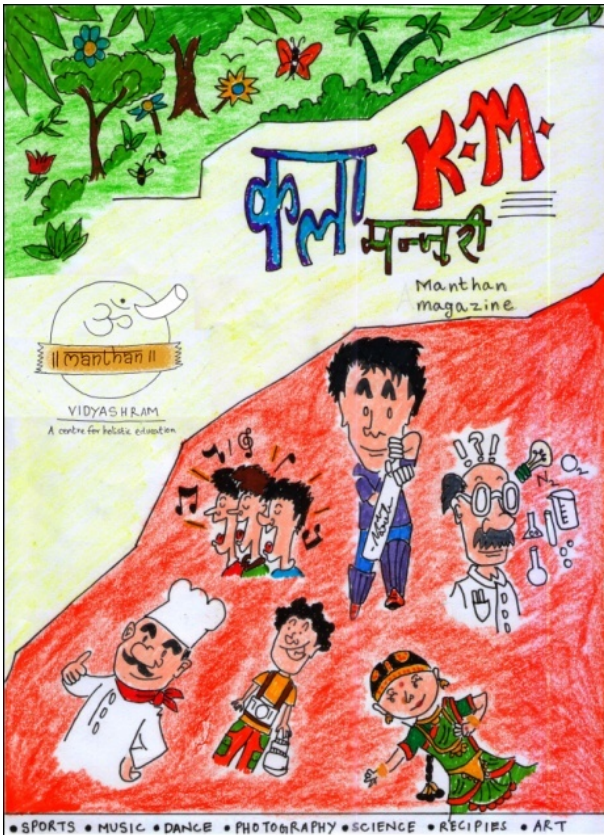
Each class does tasks that are suitable for their level. Fifth grade makes juice and buttermilk for a refreshing drink, stitching, and folding newspapers to take a bit of the load off their parents' shoulders, and more. Sixth grade children make delicious milkshakes with the fruit of the season and make a tasty, nutritious sandwich for a snack.

They are also taught to do household activities like folding blankets or washing Tiffin boxes. Seventh children are a little more advanced; they make pickles and squash, sewing up tears, washing clothes and cleaning classrooms. Eighth and ninth children do mostly outdoor activities like gardening.

Home Alone covers every aspect of our daily life. With these small tasks done at home, parents can breathe a little easier, and the children can grow a little more mature. Parents' response was appreciative.

Artists at work

Narendran. S
IGCSE – Nanda Devi

Lohith S
Class III - Kabini

Arnav
Class V -Sutlej

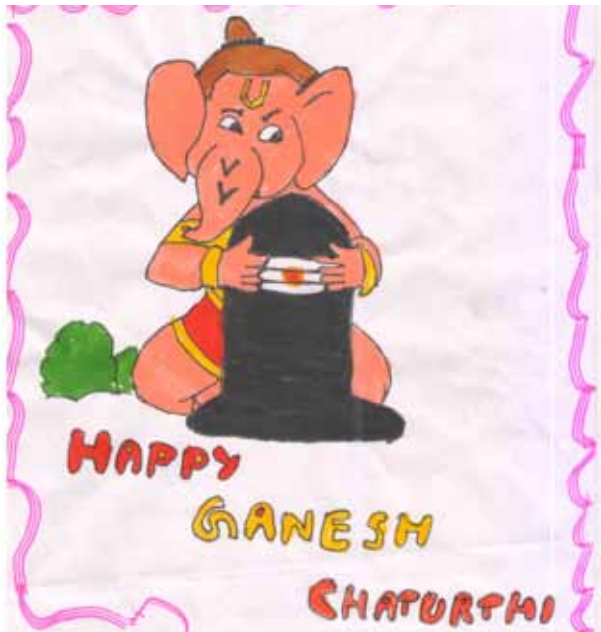
Aarushi Dubey
Class III - Nethravathi

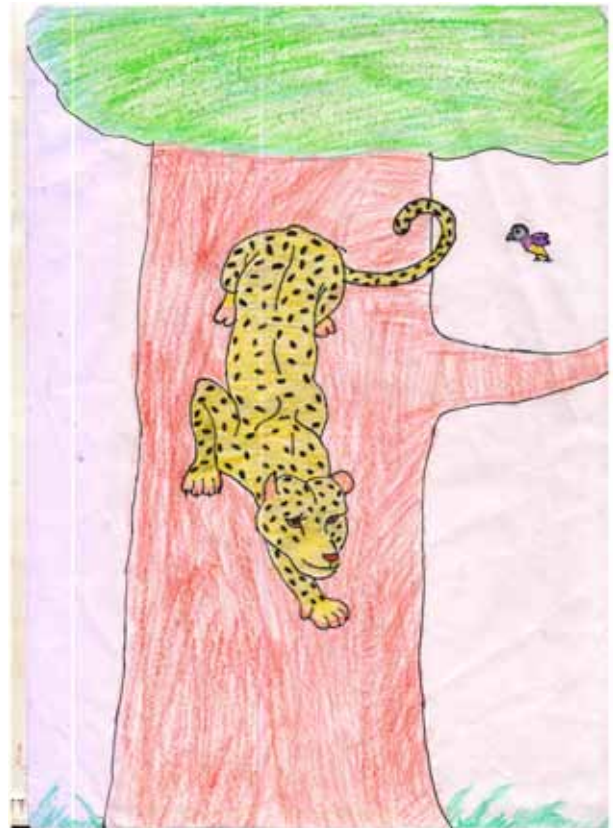
Anupama P
Class V - Ravi

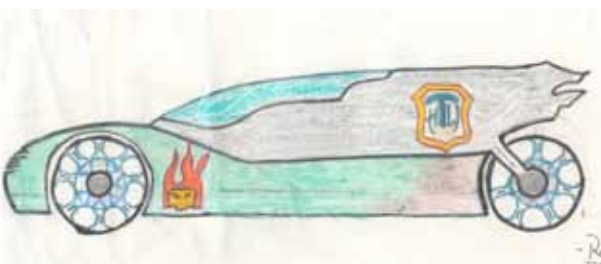
Ramya
Class VII -Indravathi

Nihaal, Aditya
Class V -Sutlej

Shankar K S
Class VI - Periyar

Ravi Teja
Class VII -Indravathi

Narendran. S
IGCSE – Nanda Devi

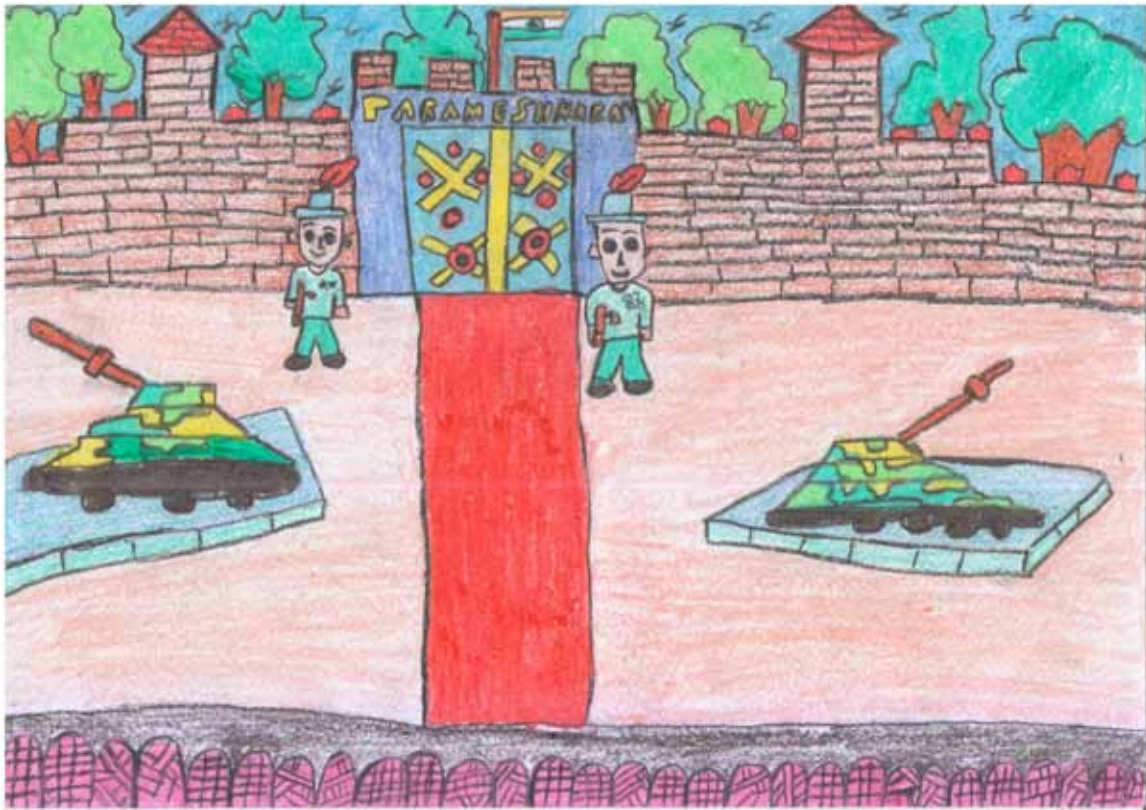
Rupin Ajay
Class VI - Periyar

Ananth Krishna C
Class VI - Periyar

*Sorna M
Class VI - Pamba*

*Anushka Undu
Class VII -Indravathi*

Manthan at a glance

Welcoming The Chief Guest

Welcome Address

Track Events

Janmashtami Celebration

Model Lab for Scientists

Morning Prayer

Play Arena

Young Ramanujams

Young Scientists

Artistic Talents

Great Leaders

Talent Exhibition

Lively Library

Digital Revolutionists

Budding Artistes

Encouraging Audience

Smart Kids

The 100th Passing-Out Parade Officer's Training Academy

Colours of Four Houses

Training in Rope Climbing

Onam Celebrations

Awarding Trophies

Foot Prints of Lord Krishna

Idols of Lord Ganesha

Active Listeners

Certificate Distribution

Vanshi Manthan Vidyashram

2/155, Natco Colony North Street, Kottivakkam, Chennai - 600 041. www.manthanvidyashram.com